

Beleidsplan 2021-2025 .

Vijf pijlers: Familiecatechese, Alpha, Kleine groepen, Kerstproeverij, digitale media

Introductie.

Deze beleidsvisie als geheel is geïnspireerd op het boek van James Mallon ‘Als God renoveert’.¹ Voor de feitelijke onderbouwing en achtergronden van dit plan bevelen we het lezen van dit boek van harte aan.

In onze Katholieke Kerk bestaat een cultuur van hard werken en activisme. Eigenlijk willen we dat de kerk op zoveel mogelijk terreinen actief is. De afgelopen jaren is de groep die de activiteiten verzorgt (pastores en vrijwilligers) sterk vergrijsd en in aantal afgenomen. Managementtheorie leert ons dat ‘wie *alles* probeert te doen, *niets* goed doet’. (Wie overal op mikt, raakt niets.)

“De energie van de kerk raakt verdeeld en neemt af; de kracht gaat verloren. Ik ben van mening dat de meeste gemeenten² proberen te veel te doen. Dit is een struikelblok bij het opbouwen van een gezonde gemeente dat vaak over het hoofd wordt gezien: we matten mensen af.” (Rick Warren, Doelgerichte Gemeente, Medema 2006, blz. 85)

Deze analyse van het kerkelijk leven is niet bedoeld om het gevoel te creëren dat de kerk een hopeloze zaak is geworden. We willen een weg te zoeken die op realistische wijze hoop kan verschaffen. Daarvoor moeten we wel af van het gevoel dat we met te weinig mensen teveel moeten doen. Een visie op het doel van de kerk geeft volgens ons nieuwe energie. We mogen weer weten waarvoor we het doen.

“Er is niets wat een ontmoedigde kerk sneller leven inblaast dan de herontdekking van het doel van die kerk.” (idem, blz. 79)

Wat is het doel van de kerk? Waarvoor bestaat de organisatie uiteindelijk? Deze ‘corebusiness’³ moet prioriteit krijgen boven alle andere activiteiten. Wat we niet willen is dat we straks mooie keurig onderhouden kerkgebouwen bezitten, waar geen gelovigen meer samenkomen.

Onze **missie** (waarvoor bestaat de organisatie uiteindelijk?) is de opdracht van de Heer zelf: “Gaaf dus en maakt alle volkeren tot mijn leerlingen en doopt hen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en leert hun te onderhouden alles wat Ik u bevolen heb.” (Mt 28,19-20)

Visie: (toekomstdroom: hoe ziet de parochie eruit over tien jaar) De parochie is een gemeenschap geworden van mensen die authentiek het katholieke geloof beleven. We willen als parochie een gemeenschap zijn waarin alle mensen uitgenodigd en geholpen worden voortdurend te leren, te groeien in geloof en het met anderen te delen.⁴ We willen een

¹ Fr. James Mallon, Als God renoveert, De parochie van onderhoud naar bloei, Adveniat Halewijn, 2019

² De protestantse auteur schrijft ‘gemeenten’ waar wij, katholieken, ‘parochies’ zouden schrijven.

³ corebusiness: kernactiviteit (Dikke Van Dale)

⁴ Het gaat hier niet alleen om een intellectueel leren. We willen ons aansluiten bij wat Paus Franciscus hierover schrijft: “Ik nodig alle christenen, overal, op dit moment uit tot een hernieuwde persoonlijke ontmoeting met Jezus Christus, of tenminste een openheid om Hem te ontmoeten; ik vraag u allen om dit zonder voorbehoud elke dag te doen. Niemand mag denken dat deze uitnodiging niet voor hem of haar bedoeld is, want ‘niemand is uitgesloten van de vreugde die de Heer brengt’. De Heer stelt degenen die hiervoor gaan niet teleur; elke keer dat

hoopvolle uitnodigende gemeenschap zijn, waar mensen graag komen en waar ze graag anderen voor uitnodigen.

Toelichting op missie en visie: Kennen wij als katholieken de rijkdom van ons eigen geloof? Kunnen wij het verwoorden naar familie en buren op een manier die authentiek is? Hoe kun je enthousiast zijn over iets waar je niet mee bekend bent? De Amerikaanse media bisschop Fulton Sheen zei ooit: “Er zijn in de Verenigde Staten niet meer dan honderd mensen die de Katholieke Kerk echt haten; maar er zijn er miljoenen, die haten wat zij ten onrechte menen dat de Katholieke Kerk is.” Wat de Katholieke Kerk werkelijk gelooft, lijkt soms een goed bewaard geheim te zijn. Misschien zelfs het best bewaarde geheim ter wereld. Helaas lijkt dit ook te gelden voor veel van onze parochianen.

Doelen (Manieren waarop we de visie willen realiseren):

- 1) We creëren een cultuur waardoor gezinnen zich welkom voelen in de parochie.
- 2) We creëren een cultuur waarin parochianen en geïnteresseerden niet alleen samenkomen in de Eucharistievieringen maar ook in kleine groepen waarin de inhoud van het geloof geleerd en op authentieke wijze verwoord wordt.⁵ De parochie wordt een netwerk van kleine christelijke gemeenschappen. Hier kunnen de leden groeien in authentiek geloof. (Zie plaatje hieronder over strategie van de parochie)
- 3) We creëren een gastvrije cultuur waardoor niet-kerkelijke vrienden, buren en familie zich thuis voelen in de parochie.

Projecten (concrete acties om de doelen te realiseren. Deze moeten smart geformuleerd worden):

Doel 1: We creëren een cultuur waardoor gezinnen zich welkom voelen in de parochie.

1a1) Gezinscatechese: De gezinscatechese biedt naast de Eerste Communie- en Vormselcatechese nu ook geloofsonderricht voor kinderen van de tussenliggende leeftijden. Vier keer per jaar is er een parochiële catechesebijeenkomst voor gezinnen uit de hele parochie. Er zijn daarbij deelgroepen voor kinderen van verschillende leeftijden en een gespreksgroep voor de ouders. Deze bijeenkomst zal plaatsvinden op zondagmorgen vóór de viering en gevolgd worden door een gezamenlijke gezinsviering (kindvriendelijke viering).

wij een stap in de richting van Jezus zetten, komen we tot het besef dat Hij er al is en Hij reeds met open armen op ons wacht (...)” (Evangelii Gaudium, nr. 3). “Ik ben het nooit moe om die woorden van Benedictus XVI te herhalen die ons naar de kern van het Evangelie leiden: ‘Aan het begin van het christen zijn staat niet een ethische beslissing of een grootse gedachte, maar de ontmoeting met een gebeurtenis, met een Persoon die aan ons leven een nieuwe horizon en daarmee zijn definitieve richting gaf.’” (Evangelii Gaudium, nr. 7)

⁵ In de literatuur worden dit Small Christian Communities genoemd. Het gaat hier om groepen van 8-15 volwassenen (parochianen, maar ook niet-parochianen) die samenkomen - in de pastorie of gewoon thuis - om te luisteren naar verhalen: Gods verhaal zoals dat geopenbaard is in Schrift en traditie, maar ook elkaars verhalen. Door hiernaar te luisteren helpen ze elkaar om hun geloof met hun dagelijks leven te verbinden. Zo kan hun geloof daadwerkelijk groeien. Er is nog een ander effect. Op deze wijze ontmoeten mensen elkaar en leren ze elkaar kennen. Zo kan de parochie een cultuur van verbondenheid in onze individualistische samenleving creëren. “Het gaat om groepen christenen, in gezinnen of andere milieus van beperkte omvang, die bijeenkomen voor gebed, Schriftlezing en catechese, om samen de menselijke en kerkelijke problemen te delen met het oog op een gemeenschappelijke inzet. Zij zijn een teken van de vitaliteit van de Kerk, een instrument voor vorming en evangelisatie en een krachtig uitgangspunt voor een nieuwe maatschappij die gebaseerd is op de “beschaving van de liefde”. (Paus Johannes Paulus II, Encycliek Redemptoris Missio no 51)

1a2) Projecten bij verschillende levensfasen:

- Crècheproject: Licht op ons pad
- Groep 1 t/m 3 project: Licht op ons pad
- E.H.Communie project: Blijf dit doen
- Groep 5 t/m 8: Licht op ons pad ?
- Vormsel project: Vuur en Vlam

Doel 2: We creëren een cultuur waarin (bestaande en nieuwe) parochianen en geïnteresseerden niet alleen samenkomen in de Eucharistievieringen maar ook in **kleine groepen**. We willen parochianen mensen van alle leeftijden bij dit soort groepen betrekken. Alle generaties hebben het nodig om elkaar te bemoedigen in het op een authentieke manier geloven.

2A) We hebben elk voor- en najaar een Alpha cursus (of een vergelijkbare cursus)

Dit project is een succes wanneer jaarlijks minimaal twintig mensen deelnemen aan onze Alpha.

2a1) Voor het feitelijk draaien van een Alpha cursus is nodig een Alphateam bestaande uit:

- coördinator
- gespreksleiders
- gastheren/vrouwen
- kookteam

2a2) Promotie Alpha cursus

In onze parochie ontstaat een cultuur waarin zo veel en zo breed mogelijk de Alpha cursus gepromoot wordt. Op heel veel momenten (bijv na Kerkproeverij, maar ook op andere tijden) worden mensen uitgenodigd deel te nemen. De slogan moet zijn: Promotie, promotie, promotie! Het PB stelt geld beschikbaar om de Alpha door middel van advertenties in plaatselijke blaadjes te promoten.

2B) Na het deelnemen aan de Alpha worden mensen **uitgenodigd deel te nemen aan andere kleine groepen** waarin je je kunt bezinnen op authentiek gelovig zijn. In mijn vorige parochie hadden we McFaith. Dit gebruikt de alpha formule (samen eten en bezinning/gesprek) maar met lagere frequentie (1x per maand) gedurende langere periode.

Vragen die nog opgelost moeten worden:

Hoe gaan we een groep van vrijwilligers creëren die deze kleine groepen kunnen leiden?

Hoe voorkomen we dat het gesloten groepen worden?

Waarom wordt er een accent op Alpha gelegd?

“De meeste mensen worden lid van de kerk (..) niet vanwege het geloof, maar omdat ze zich thuis voelen, vanwege de gemeenschap. De oude volgorde van geloven-gedragen-erbij horen is omgedraaid.” (Fr. Mallon blz. 159)

Het is nu erbij horen–geloven-gedragen. Het succes van Alpha zit hierin dat het deze benadering omarmt.

“Het is volmaakt toegesneden op de postmoderne denkwijze. Het eerste doel van Alpha is het creëren van een warme gastvrije, niet-bedreigende (..) omgeving waarin gasten onvoorwaardelijk worden liefgehad en geaccepteerd. (...) Naarmate het gevoel van erbij horen groeit, laten deelnemers steeds meer hun reserves varen en beginnen ze de in de voordrachten vervatte boodschap te ontvangen.” (Fr. Mallon blz. 162)\

Doel 3

3) We creëren een gastvrije cultuur waarin niet-kerkelijke vrienden, burens en familie zich thuis voelen in de parochie.

3A) We onderzoeken **digitale wegen** om niet-kerkelijke vrienden, burens en familie zich thuis te laten voelen in de parochie.

3B) We organiseren met Kerstmis een **Kerstproeverij** naar het voorbeeld van de **Kerkproeverij** door de landelijke Raad van kerken georganiseerd

Dit is in wezen dezelfde actie als de Kerkproeverij. We doen het echter niet op de landelijke datum kerkproeverij, Het doel is dat mensen anderen uitnodigen mee te gaan naar de nachtmis op 24 december. De gedachte hierachter is dat mensen gemakkelijker naar de kerk gaan met Kerstmis en dat het eenvoudiger is ze daarom uit te nodigen. Dit kan koudwatervrees bij kerkleden wegnemen.

3b1) In edities van de Augustinus voorafgaande aan de Kerstproeverij, wordt er uitgebreid aandacht aan besteed.

3b2) We maken uitnodigingskaarten en delen die tijdens de Advent persoonlijk aan kerkleden uit.

3b3) Er is een liturgieboekje dat uitlegt aan gasten wat er in de liturgie gebeurt.

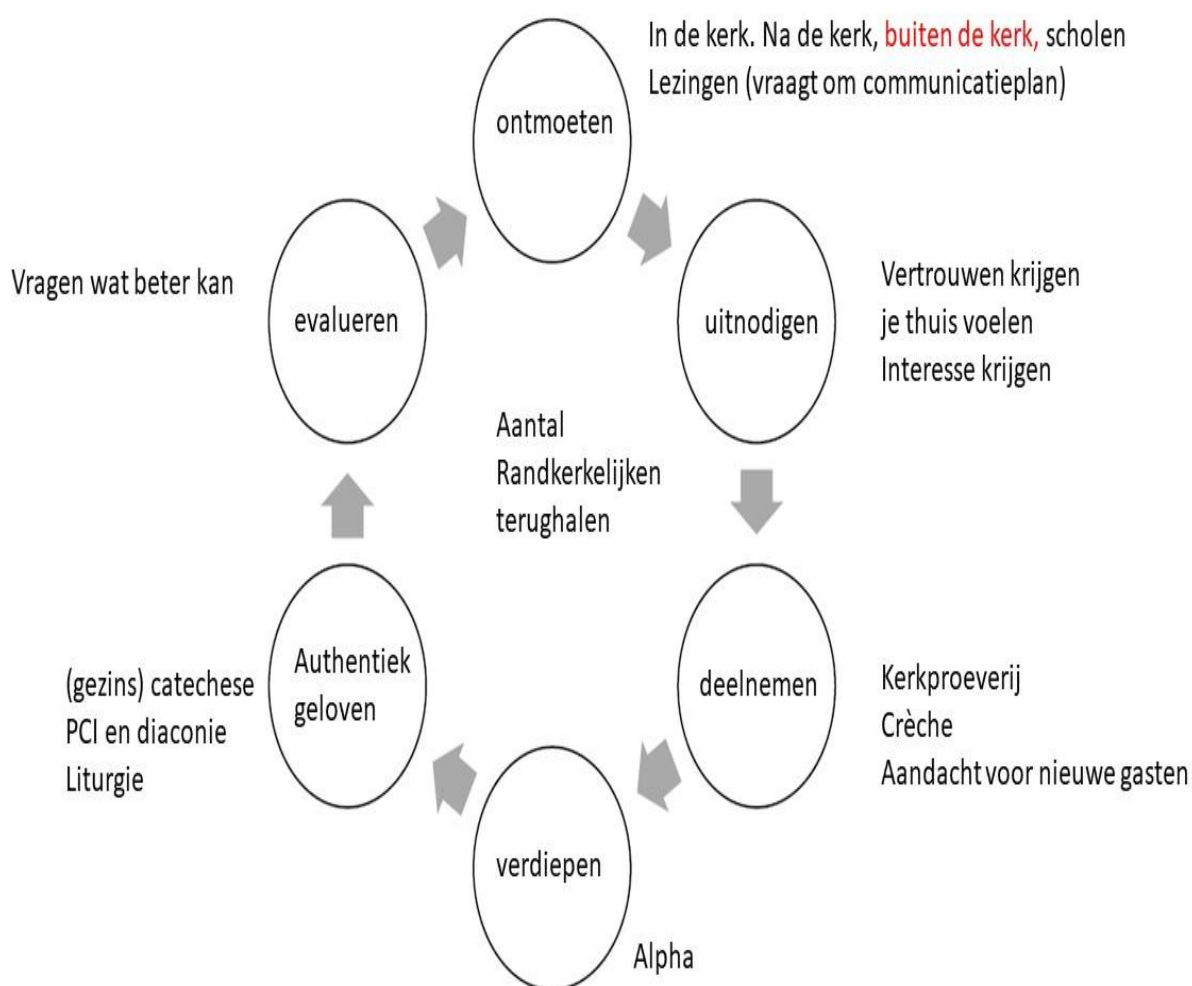
Wanneer heeft project 3B succes?

Het succes hangt af van het aantal uitnodigingen, niet van het aantal mensen dat daadwerkelijk de uitnodiging accepteert. We zijn als gelovigen verantwoordelijk voor de uitnodiging, niet voor het antwoord. We aanvaarden de vrijheid van mensen daadwerkelijk op een uitnodiging in te gaan. De komende jaren willen we ernaar streven dat 25% van onze betrokken parochianen daadwerkelijk mensen uitnodigt deel te nemen aan A, B of C.

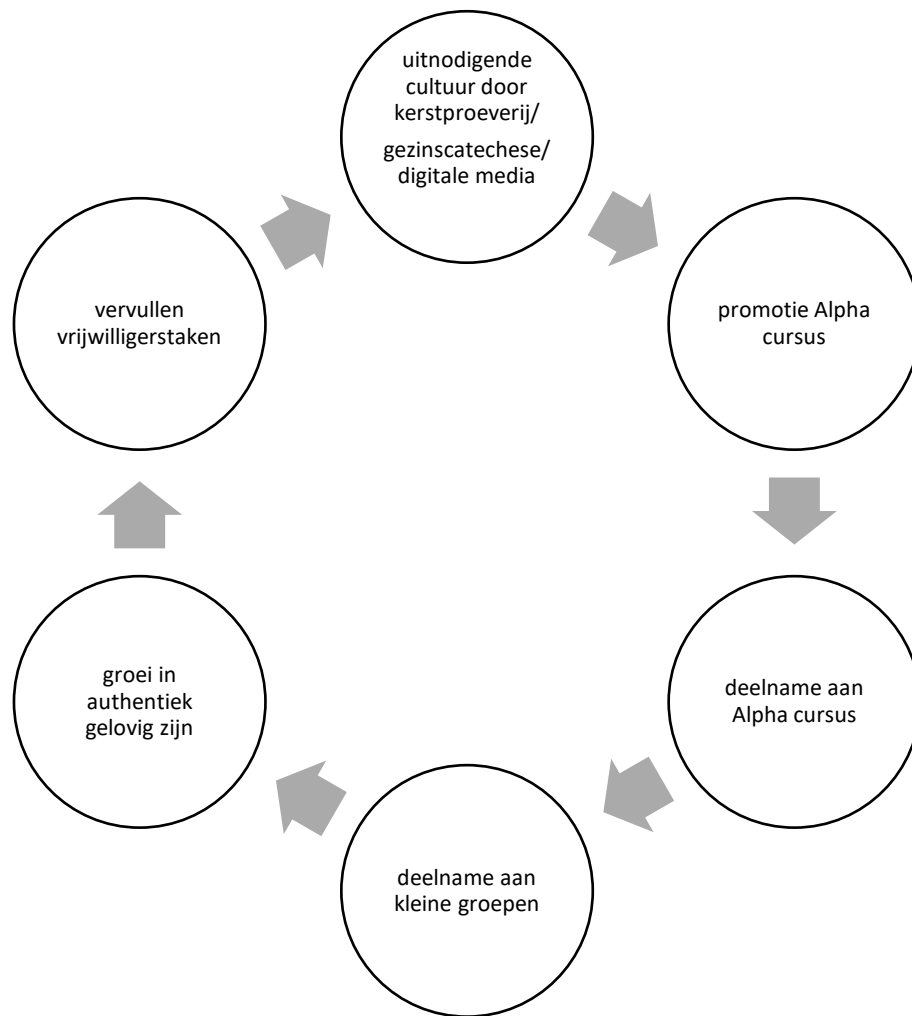
De **strategie** van de parochie ziet er dan in 2 schema's als volgt uit.

Figuur 1 legt de nadruk op het communicatie proces. We proberen eerst mensen zich thuis te laten voelen. We zijn gastvrij. Mensen gaan eerst ergens bij horen voordat ze zich in geloof verdiepen. "De meeste mensen worden lid van de kerk (..) niet vanwege het geloof, maar omdat ze zich thuis voelen, vanwege de gemeenschap. De oude volgorde van geloven-gedragen-erbij horen is omgedraaid." (Fr. Mallon blz. 159)

Figuur 2 geeft aan welke groepen mogelijk een rol spelen in dit proces

Figuur 1. Parochiestrategie: een proces om authentiek gelovig te worden

Figuur 2. Parochiestrategie: betrokken groepen

Samengevat:

vijf pijlers: Familiecatechese, Alpha, Kleine groepen, Kerstproeverij, digitale media

FAQ

1) Wat gebeurt er met de Eucharistie?

We blijven Eucharistie vieren door de week en in het weekeind, in al onze dorpen. Het Tweede Vaticaans Concilie doet de veelzeggende uitspraak dat de Eucharistie “bron en hoogtepunt is van heel het christelijk leven.” Sterker nog: het hele model dat mensen wil leren authentiek hun katholiek geloof te beleven, heeft als doel uiteindelijk om de mensen bij de Eucharistie te brengen.⁶

2) Doen we niet meer aan diaconie?

We doen nog steeds aan diaconie. Dat blijft belangrijk. Dit stuk gaat over het aanbrengen van focus in het heel scala van activiteiten. Het gaat niet over het stoppen van activiteiten.

In het verleden heeft de diaconie veel betekend voor mensen. Vaak wordt de heilige Franciscus geciteerd: verkondig het evangelie, als het niet anders kan ook met woorden.

Om onze diakonale activiteiten zo goed mogelijk te laten verlopen, zoeken wij de samenwerking:

- binnen de parochie met de verschillende parochiekernen en de pci;
- met andere kerken in oecumenisch verband;
- met niet-kerkelijke organisaties die zich richten op maatschappelijke noden dichtbij en veraf.

We realiseren ons dat we in de eenentwintigste eeuw ook met hele *nieuwe* omstandigheden te maken hebben. Fr. Mallon zegt het zo: “Zonder daden worden onze woorden door onze cynische postmoderne post-christelijke samenleving niet geloofd, maar zonder woorden worden onze daden niet begrepen.” (Als God renoveert, blz. 35) Dit laatste is een gevolg van het verdwijnen van de kennis over het katholieke geloof.

3) Wordt er genoeg gedaan voor de ouderen?

Een terechte vraag. Wij willen graag dat onze parochie vitaal blijft en zoveel mogelijk blijft doen wat je van een gastvrije kerk verwacht: zorg voor eenzamen en ouderen, diaconale projecten en (oecumenische) geloofsverdieping. Waar aandacht en zorg gevraagd wordt, moeten er ook mensen zijn die aandacht en zorg geven! En daar ligt een punt waar we ons zorgen over maken. Al die mooie activiteiten die we boven noemen, kunnen niet zonder mensen die deze activiteiten dragen.

De afgelopen jaren is de groep die de activiteiten verzorgt (pastores en vrijwilligers) echter sterk vergrijsd en in aantal afgenomen. Dat kan het gevoel geven dat we met te weinig mensen teveel moeten doen.

Het is dit punt van zorg waar het plan prioriteit aan geeft. We willen ook mensen die zorg en aandacht kunnen geven, inspireren zich thuis te voelen in onze parochie. Daarvoor si het ook

⁶ 2e Vaticaans Concilie, Constitutie, Over de Kerk, *Lumen Gentium*, 11

belangrijk om een visie te hebben op het doel van de kerk. We mogen weer weten *waarvoor* we zoveel doen. Dat laatste geeft vaak energie.

Dat hier prioriteit aan gegeven wordt, betekent dus niet dat andere activiteiten vervallen
